

تحلیل روان‌شناختی فیلم

این فیلم، نوشته‌ی «محسن تنابنده» و ساخته‌ی «علیرضا امینی»، محصول سال ۱۳۸۸ و برنده‌ی دو سیمرغ بلورین از بیست‌وهشتمین جشنواره‌ی «فیلم فجر» است. بازی خوب «هدیه تهرانی» (میترا)، «حامد بهداد» (فرهاد) و «محسن تنابنده» (نیما)، رنگ حرفه‌ای به این فیلم زده و درام امروزی و اجتماعی آن، فروش ۱۰۰ میلیونی این فیلم در سینماهای «تهران» را توجیه می‌کند.

نگاهی نزدیک‌تر به فیلم هفت دقیقه تا پاییز

داستان

فیلم با سکانسی آغاز می‌شود که در آن، «نیما» (محسن تنابنده) در حال تمیزکردن شیشه‌های طبقه‌های مختلف یک ساختمان است. او در هر طبقه، مقطعی از زندگی مختلف افراد مختلف را می‌بیند؛ در یک طبقه، صحنه‌ی عقد و در طبقه‌ی دیگر، صحنه‌ی مجادله و طلاق. «مریم» (خاطره اسدی) که به‌خاطر حضور شوهرش «فرهاد» در زندان، تقاضای طلاق کرده، همراه پسرش «امین» به خانه‌ی خواهرش «میترا» که فیلمبردار مجالس عروسی‌ست، آمده است. در این بین، «نیما» بدون اطلاع «میترا» و «مریم»، به زندان می‌رود و سند آزادی «فرهاد» را می‌گذارد.

پیشنهاد کاری خوبی به «میترا» می‌شود و آنان بدون اطلاع «فرهاد»، به مسافرت می‌روند اما در راه برگشت، تصادف می‌کنند و دختر «میترا» در ماشین در حال انفجار، جا می‌ماند و «نیما» در آخرین لحظه تصمیم می‌گیرد پسر «مریم» را نجات دهد.

«فرهاد» که از زندان آزاد شده، به دنبال کسی می‌رود که پول‌هایش را دزدیده و در این جریان، متوجه رابطه‌ی زن‌اش با شریک‌اش می‌شود و آن‌چه در میان دیالوگ‌های مبهم و گهگاه نامفهوم شخصیت‌ها به تماشاگر منتقل می‌شود، موضوع «خیانت» است.

بهارانه

از بهار پیاموزیم!

- «بهار»، سبزی را وام نمی‌گیرد، وام می‌دهد!
- «بهار»، زمستان را به «خدا» می‌سپارد!
- «بهار»، از من و تو پیرتر اما سبزتر است!
- «بهار»، گله نمی‌کند؛ گل می‌کند!
- «بهار»، آن قدر «آرام» می‌آید که «برف زمستان» از خجالت، آب می‌شود!
- «بهار»، «به‌موقع»، سر می‌رسد!
- «بهار»، «نگران» آمدنش نیست؛ می‌داند «لحظه‌ی آمدن» باید برسد.
- «بهار»، «نوازش» می‌کند نه «سرزنش»!
- «بهار»، «شتاب» ندارد اما «حرکت» دارد!
- «بهار»، «یک شب» نمی‌روید؛ «یک عمر» می‌روید!
- «بهار»، «می‌خواهد»؛ پس «می‌آید»!
- «بهار» با زیبایی‌اش، معایب زمستان را می‌پوشاند!
- «بهار»، نیازش «دیدن» است نه «چیدن»!
- «بهار»، کوتاه اما «تأثیرگذار» است.
- «بهار»، «شریک بی‌رقیب» است در غم‌ها و شادی‌ها!
- «بهار»، «آغاز» را نشان می‌دهد اما از «پایان» نمی‌ترسد!
- «بهار»، «پر از احساس» اما «قوی» است!
- «بهار»، می‌داند زود «پژمرده» می‌شود اما همیشه یک لبخند همراه دارد؛ «لبخند شکفتن»!

شیرین بهادر (سپهری)

تحلیل روان‌شناختی فیلم

خیانت؛ بحث داغ زناشویی

بی‌وفایی و خیانت در ارتباطات زناشویی، یکی از بزرگ‌ترین مشغله‌های ذهنی بشر است و یکی از داغ‌ترین موضوع‌های بحث و جدال بین زن و شوهرهاست.

نتایج یک تحقیق علمی در ۱۵ استان کشور نشان می‌دهد «خیانت»، علت ۶۷ درصد قتل مردان از سوی همسران‌شان بوده است. ۳۳ درصد مردان هم با واکنش در برابر خشونت، حمله‌ی ناگهانی یا تهدید از سوی همسرشان مواجه بوده‌اند. نتایج این تحقیق، تأکید دارد که مردان نیز در اغلب موارد، بدون حصول اطمینان از خیانت همسر و در صورت شکست در زندگی زناشویی، نافرمانی، عدم تمکین جنسی و حتی سهل‌انگاری زنان در انجام وظایف زناشویی، عمدی یا غیرعمدی، مرتکب رفتارهای خشونت‌آمیز یا قتل شده و در عین حال، خود را نیز تبرئه می‌کنند.

البته آمار خیانت در شهرهای بزرگ در مقایسه با شهرهای کوچک و محیط‌های غیرشهری، تفاوت چشم‌گیری دارد. بررسی‌های علمی و تحقیقی نشان می‌دهد هر قدر افراد از محیط‌های کوچک زندگی، دورتر شده و زندگی در شهرهای بزرگ و شلوغ را تجربه می‌کنند، به همان مقدار نیز کنترل‌های محیط اجتماعی کاهش می‌یابد؛ بدین ترتیب افراد با سوءاستفاده از شرایط موجود، زمینه را برای خیانت بی‌سروصدا به همسرشان فراهم می‌بینند.

به گفته‌ی «دیوید براش» جانورشناس و «جودی لیپتون» روان‌کاو در کتاب خود با عنوان «افسانه‌ی تک‌همسری: بی‌وفایی و وفاداری در حیوانات و انسان‌ها»، همهی حیوانات ۱۰۰ درصد قادر به تمکین به یک همسر در ۱۰۰ درصد زمان نیستند؛ تنها حیوانی که به‌طور جبری باید به یک همسر اکتفا کند، کرم کدوست که در دستگاه گوارش ماهی زندگی می‌کند زیرا جنس نر و ماده‌ی این کرم در بدن ماهی به هم آمیخته شده و پس از آن، هرگز از هم جدا نمی‌شوند. بقیه برای تأمین نیاز جنسی خود، به یک همسر تمکین نمی‌کنند.

انسان از نظر ساختار مغز و ویژگی‌های روان‌شناختی، یک موجود پیچیده است. «تک‌همسری»، اختراع خارق‌العاده‌ی بشر می‌باشد که هزار سال به‌طول انجامیده است. «وفاداری» نوعی مهارت است اما باید اعتراف کنیم که بعضی از انسان‌ها در این مورد، بسیار ناشی عمل می‌کنند یا به‌عبارتی می‌توان گفت که نمی‌خواهند این مهارت را کسب کنند؛ از نظر یک روان‌شناس به‌نام «پیتر کرامر»: انسان‌هایی که به یک ارتباط پایدار تک‌همسری اقتدا نموده و واقعاً به عهد خود وفادار می‌مانند، از نظر روانی، آدم‌های فوق‌العاده سالمی هستند.

دکتر کتابیون دانشوریان